

Κ Ε Φ. ΝΑ'

ΠΕΡΙ ΗΡΑΣ *

Ἄργεῖοι πολιῆχον αὐτοῖς τὴν Ἥραν ἠγῶντο ¹. καὶ ¹
 διὰ τῆτο ² καὶ πανήγυριν αὐτῇ τεταγμένην ἀγ-
 σιν ³. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐορτῆς ⁴, ἀμάξα βοῶν τὸ χρώ-
 μα λευκῶν ⁵. Ἀπὸ δὲ ⁶ τῆς ἀμάξης εἶναι δεῖ τὴν ἱε-²
 ρειαν. ἔτω δὲ ἔχειν ἄχρι τῆ νεῶ. τὸ δὲ ἱερὸν ἔζω τῆ
 ἀσεως.

* Respiciunt ad hanc Fabulam, quae aliquanto copiosius et suavius narratur ab Herodoto 1, 31. et ab Hygino fab. 254., Cicero Tuscc. 1, 47.: Plut. V. Solon. p. 39. To. 1.: et Auctor Axiochi c. 10.: vbi, vt id obiter addam, ἡ Ἀργεῖα ἱερεῖα idem valet, quod apud Palaephatum supra fab. 43, 2. ἱερεῖα τῆς Ἀργεῖας Ἥρας. Atque e tali interpretamento fortasse orta est lectio Bas. 2. τῆς Ἀργεῖας Ἥρας ἱερεῖς. leg. ἱερεῖας. At Bilibaldus Pircamerus, qui dialogum illum cum aliis nonnullis Latine vertit, legit, vt est in reliquis libris, τῆς Ἀργεῖας ἱερεῖας. Habet enim Latina eius versio, *Argivae sacerdotis*. Plura a nobis ea de re dicta sunt ad Axioch. d. 1. not. 6. add. Pausan. 2, 20. p. 155. Caeterum auxit hoc Capite Violar. Eudoc. p. 208.: sed ibi inscriptum est, *περὶ τῆ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἀργεῖ ἰδρύματος*.

λιῆχον οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῖς ἠγῶντο.

2. Ald. διατῆτο.

3. Eudoc. ἠγον.

4. Eudoc. ὁ δὲ τῆς ἐορτῆς τρόπος.

5. Cod. Gal. λευκόν. vitiose: quod vitium peperit voc. χρώμα.

6. Brunerus malebat legi, ἐπὶ δέ. perperam. Nam ἀπὸ in hac aliisque formulis valet idem, quod ἐπὶ, et ἐν. v. Doruillius ad Charit. p. 703. Bene igitur Phasianinus vertit: *in quo curru sacerdotem quoque esse oportebat*. Mox reposuimus Articulum ante ἱερεῖαν ex Ald. Bas. et Eudoc., quae habet ἔδει τὴν ἱερεῖαν εἶναι, ab Tollio, reliquisque editoribus, male, puto, omissum: et pro νεῆ ex eodem libro Ald. et Bas. vocauimus νεῶ, vt legit etiam Meursius Graec. Fer. v. Ἥραια p. 130. Est enim in iis ἄχρι τῆ νεῶ. Νεῆ, quod habent libri editi reliqui, est vocabulum nihili. Vnde video, Galeum quoque in exemplo

Am-